

nene, og i det danske Landbrug specielt Husdyrbruget.

Jeg glemte i Gaar at spørge den højtærede Landbrugsminister om, hvad der har været Ministerens Mening med en enkelt af Lovforslagets Bestemmelser — jeg tror, den findes i § 9 —, hvor der staar, at Kontrolforeningerne skal være aabne for Tilgang hvert andet Aar. Hvad kan være Meningen med, at en Kontrolforening, der faar Statstilskud, skal være aaben for Tilgang hvert andet Aar? Er det Ministerens Mening, at den kan udvides i det uendelige? Er det Ministerens Mening, at Tilgangen skal kunne ske indenfor et Fladerum, som i Virkeligheden slet ikke kan forenes med Kontrolforeningsarbejdet uden at gøre det uforholdsmæssig dyrt? Jeg synes, det er en ganske horribel Bestemmelse, at de skal være aabne for Tilgang, naar ikke Tilgangen bestemmes nærmere i Forslaget. Naar Statstilskuddet gives til Foreninger, hvor der skal være et bestemt Antal Medlemmer og et bestemt Antal Køer, og man saa yderligere vil begrænse Statstilskuddet i Henhold til Antallet af Medlemmer, kan jeg ikke forstaa, naar det lovbefalede Antal Medlemmer er der, at det saa kan kræves, at Foreningen skal udvide sine Rammer og tage endnu flere med. Jeg vilde i alt Fald gerne se, hvilken Afgørelse Ministeren vilde træffe, naar der var en Kontrolforening, som havde f. Eks. 20 Medlemmer, der hver havde 40 Køer, altsaa 800 Køer, og kun kunde udføre Arbejdet f. Eks. med to Assisterter, medens en anden Kontrolforening, der ligeledes havde 20 Medlemmer, kun havde det normerede Antal Køer, nemlig 200. Hvilken Kontrolforening skulde saa være pligtig at modtage flere Medlemmer? Jeg forstaaer ikke disse Bestemmelser. Jeg synes, de er ganske meningsløse, og det kan overhovedet ikke tænkes, at en Lov kan vedtages med saadanne Bestemmelser.

Saa udtalte Ministeren, at naar man ser paa Hesteavlens Udvikling, saa er den Omstændighed, at Fødtilløget er gaaet saa stærkt ned, det bedste Bevis paa, at det er berettiget for Ministeren at foreslaa en Nedskæring af det Tilskud, som den paagældende Erhvervsgren har paa Finansloven. Ja, hvis det er Konjunkturerne, der skal bestemme, om man skal give Tilskud eller ej, har Ministeren maaske Ret; men jeg tror, at den almindelige Betragtning vil være den modsatte, at den Erhvervsgren, som maa anses nødvendig for et Erhverv, maa opretholdes, uanset

om der er daarlige Konjunkturer, og har nogen Sinde et Erhverv Brug for Tilskud, maa det være under daarlige Konjunkturer. Men jeg vil dog sige, at heller ikke Konjunkturerne er det afgørende for mig. Det kan gerne være, at Eksportmulighederne for den danske Hest ikke mere bliver saadanne, at det kan betale sig at drive Hesteavl til Eksport, men jeg vil stadig hævde, at saa længe vi her i Landet har en Udgift til Hestehold paa 300 Mill. Kr. aarlig, er det et stort Felt at arbejde paa for at nedbringe denne Udgift, som vel er produktiv, men som bliver mere produktiv, jo mindre den bliver.

Ministeren siger, at han senere ogsaa vil foreslaa en Nedskæring af Tilskuddet til Planteavlskonsulenterne. Ogsaa det er en Foranstaltning, som jeg ikke forstaaer kan være forenelig med det Embede, Ministeren sidder inde med. Hvis den højtærede Minister forstaaer, hvad Konsulentinstitutionen er værd for det danske Landbrug — saaledes som det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen, der ikke alene er praktisk Landbruger, men ogsaa som forhenværende Landbrugsminister maa have nogen Indsigt i, hvordan man fra disse høje Stader ser paa Konsulentinstitutionen —, forstaaer jeg ikke, at han kan komme til det Resultat, at man skal søge at nedskære Landbrugsbudgettet saa meget som muligt for at spare Statskassen for Udgifter. Statskassens Udgifter er dog de mindre i Sammenligning med Erhvervenes, og hvor Staten kan bidrage til at forøge Indtægterne for Erhvervene, maa det være dens uomgængelige Pligt at gøre det.

De to sidste Spørgsmaal, som blev berørt af Ministeren — de kan godt sammenfattes under eet —, var, hvorledes man skal hindre den Indførsel af Heste, der foregaar fra Udlandet. Ministeren spørger mig, Amatør i den ædle politiske Kunst og naturligvis ogsaa paa Lovgivningsområdet, hvorledes man skal hindre denne Indførsel. Hvis Ministeren ser paa denne Indførsel paa samme Maade som jeg, at den skader det Erhverv, som vi med denne Lov søger at opretholde og ophjælpe, og for hvis Udvikling Ministeren ganske vist udtaler sin Sympati, men ikke vil ofre noget, kan jeg, hvis han endelig vil have Besked paa, hvorledes man skal bære sig ad, kun give ham det Svar, som han saa ofte har faaet fra det konservative Folkeparti, at jeg tror ikke, der findes anden Mulighed for at bevare dette Erhverv, saa lidt som noget andet Erhverv, medmindre man finder en Form, hvorved man kan